

צמדים

כתב עת לשירה רב-תרבותית

גיליון 9

ענבר אללי

אירן דן

אריה דן

ניקולא יוזגוף-אורבך

רחל מדר

מוסא סאוסן

אסתר שטוב

אוקטובר 2020, תשרי ה'תשפ"א

מתחילת השנה האזרחית העולם כולו מנסה להתמודד עם מגפת הקורונה. הנגיף לא פסח על אף מדינה ברחבי תבל וכל התרבויות כולן מנסות להתמודד עם התחלואה העולמית ועם הבעיות הכלכליות, החברתיות והנפשיות של אזרחי העולם כולו.

גם כאן, בארצנו הקטנטונת, אנו חווים בתקופה האחרונה עלייה בתחלואה וכתוצאה מכך כולנו שוב בסגר ביתי, זאת הפעם השנייה.

אנחנו מקווים שהגיליון שלנו יחמם לכם במעט את הלב וירחיב את הנפש והדעת. אנחנו מגישים הפעם, כבעבר, מגוון של שירים ותרגומם לשפות שונות: לאנגלית, ללאדינו, לרוסית, לפולנית ולערבית.

תהנו מהמגוון ומריבוי שפות התרגום.

תודה לכל הכותבים ולכל המתרגמים שמאפשרים לנו להביא את השירה העברית לאוהבי שירה דוברי שפות אחרות.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירן דיין

ניקוד השירים, תרגומם והבעלות על זכויות היוצרים - כל אלה באחריות המשוררים. כתב העת צמדים לא עוסק בניקוד או בתרגום.

"צמדים" הוא כתב עת מקוון המתפרסם אחת לרבעון.
בכל גיליון יפורסמו 7 שירים בלבד.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בכתב העת.

סופו של דבר

אני ושבעה מיליארד
בני אדם
סופו של דבר
שנמות.
הפתולוג הראשי
ירשם בפתקיות:

מת מחנק
מגלוי מאחר
מת מסרטן הנחלים
מת מצער
בשיבה טובה
סבת המות לא ידועה
מת מתשוקה, געגוע אלים
מת מאהבה

ועכשו שאני,
הנח לי לאהב כפי שלא אהבתי מימי,
להיות לך אחת ויחידה
לחיות חיי נצח
בזמן המועט שנותר.

في نهاية الأمر

أنا وسبعة مليار
بني آدم

في نهاية الأمر
سوف نموت.
الطبيب الشرعي
سيُدوّن
في بطاقات:

مات بالإختناق
من كشف متأخر
من سرطان الوديان
مات من الحزن

عن شيخوخة صالحة
أن سبب الوفاة مجهول
مات إشتياًقاً، بإشتياق عنيف
مات من الحب

وأنا الآن
دعني أن أحب كما لم أحب بحياتي
أن أكون لك الواحدة
أن أعيش للأبد
في الوقت القصير المتبقي

בנחל

הסֵדֶק הִיהַ צָר, חָרִיר.

הַמְלִים שֶׁנֶאֱמְרוּ הִיוּ טוֹבוֹת,
כְּמוֹ הָאֲבָנִים שֶׁחָצִינוּ עֲלֵיהֶן
אֶת הַנַּחַל.

In the Creek

הֵיינו צְמוּדִים לְחֶבֶה שֶׁל אָרֶץ.

The crack was narrow, an aperture.

Good were the words that have been said,
as much as the stones we walked on to cross
the creek with.

We were conjugated to the earth's lap.

קול מהר כנען

כל יהודי צפת
בוכים בינות עצים מקדשים
בינות הרי ענקים
בינות בתי רחובות עתיקים
בוכים נהרות מכאוב וצער
עבורך - עלם חן
עבורך - שומר ישראל
הו, אל רם ונשא
שוכן במרומי ציון
עד מתי תפקירנו
בידי אויבים רשעים?

Una voz del monte de Canaan

Todos los Judios en Safad,
Korona de Galile,
Yoran entre arvoles santos
entre montanias grandes
entre kazas de los viejos kales
Yoran rios del dolor i apretó
Por ti – ermozuro mansevico
Por ti – soldad de Israel
Oh.. el Dio alto
Mora en el cielo de Sion,
Esta cuando, entregarnos
Delante de las manos de los malvados enemigos?

The wrong pipe

Your love
Went down the wrong pipe
Like water
I drank too fast.

One morning,
I couldn't breathe
Until I coughed you out
Of my heart.

I learned how to love
Without drowning
And how to be alone
Without drying out completely.

I was trying to breathe you
As water
When all I needed
Was air.

הצינור הלא נכון

האהבה שלך
היתה כמו מים
ששתיתי מהר מדי
וגרדו בצנור הלא נכון.

בקר אחד,
לא הצלחתי לנשם יותר
עד שהשתעלתי אותך
מהלב החוצה.

למדתי שאפשר לאהב
מבלי לטבע
ולהיות לבד
מבלי להתיבש לחלוטין.

נסיתי לנשם אותך
כמים
כשבכלל הייתי
צריכה אוויר.

סיפור הרקפת

בגן נטוש, פרחה רקפת
 שהתהדרה ככלה
 גאה, בטוחה ומבהיקה
 פקחה עיניה לעולם הזר
 ובאחת - נחרדה
 אדמה יבשה, שתיקה מוחלטת
 ללא ניצוץ של תקווה
 הרקפת לבשה את שמלת הייאוש
 ולכמישה נכנעה
 ולפתע טיפות ירדו משמים
 הרטיבו אדמתה
 קול פתאומי השיב נשמתה
 ולפני שנעלם, לחש באוזנה
 "גאה ובטוחה, פרחת"
 "השראה לכתר המלכים נבחרת"
 "על כתר שלמה המלך נוצצת"
 "תהיי חזקה, והוכיחי לעולם"
 "שהכמישה איננה, אלא מיתוס"

في حديقة مهجورة ، نمت زهره عصا الراعي
 تجلت كأنها عروس
 فخورة ، واثقة وساطعه
 فتحت عينيها على العالم الغريب
 ومره واحده - شعرت بالرعب
 تربة جافة، صمت تام
 لم تجد بصيص للأمل
 ارتدت ثوب اليأس
 واستسلمت للذبول
 وفجأة سقطت قطرات من السماء
 بللت تربتها
 أعاد صوت مفاجئ روحها
 وقبل أن يختفي همس في أذنها
 "فخورة وواثقة أزهرت"
 "إلهاما لتاج الملوك اخترت"
 "على تاج الملك سليمان لمعت"
 "كوني قويه ، وأثبتي للعالم"
 "أن الذبول، ليس الا خرافة"

עם סערה בחוץ...

עם סערה בחוץ ובשלוה פנימית
נפשונו ממחרת אל קץ העדנים.
ושם משב הרוח ירפרף על השלולית
כמו בילדות - דרישת שלום של אריכות ימים.

אותה הרוח שבנד קרירה השאירה בעינינו
סימן סודי עתיק שבדמעות נקה,
אותה הידיעה שעדנים בוערת בקרבנו,
הידיעה שבה מלאך המוות לא יגע.

С гармонией внутри...

С гармонией внутри и с хаосом снаружи
Наш дух спешит дойти быстрее до края лет.
Там тот же ветерок морщинит те же лужи,
Что в детство залетал, как старости привет,

В глазах нам выжигал прохладными руками
Какой-то тайный знак, и омывал слезой
То знание, что в нас бурлит веками,
То знание, что смерть не трогает косою.

И только на закате красно-лице-пышном
Мы узнаём о том, что каждому дано:
Кому-то прошуметь по жизни словом лишним,
Кому-то в ней предстать, как доброе вино.

А если правды яд коснётся вас до срока,
И дух поймёт, что он – пустее ветерка –
Пусть тайный знак откроет, и Любви рука
Твой дух благословит в полёте одиноком.

Арье Аркадий Дэн

ורק בזמן שקיעה ורדת פנים, זוהרת
נגלה לנו מה שלכל אדם נזקף:
מי יסתער על העולם וידבר בלי הרף
ומי מול החיים כפיו משבח ניצב.

אם ארס האמת בטרם את בד יגע
ונפש תסתבר כרוח נבובה,
מה פשר הסימן היא באחת תדע
ותברך במעופה ביד האהבה.

כינים *Entlausung*

הא, אנחנו זוכות כאן לטיפול מרשים,
מאכילים אותנו, נותנים דרגשים,
ואפילו מעניקים ביעור של כינים,
כי על הבגדים שאנו מטליאות,
עלולות לעלות כינים של יהודיות.

מורשות רק הביתיות, כינים לאומיות,
גדולות, לבנות, כינים עממיות.
להד"ם,

שום כינה לא מבדילה בין דם לדם.
על **Rassenschande**** אינן יודעות,
שורצות עלינו, חבל, הן לא נרתעות.

* ביעור כינים (גרמנית)

** טוהר הגזע (גרמנית)

Entlausung

Och! jak oni o nas dbają
Odżywiają, odprowadzają
I nawet odwszawiają
Bo na tym, co dla nich kłademy my
Nie mogą kazić żydowskie wszy.
Mogą być tylko własne nardowe
Te wielkie, białe, polowe.
Lecz jaka szkoda
Ze dla wszy, każda krew - nie woda
Nie uznają "Rassenschande"
I obkłażą nas na grande

אסתר שטוב (Ester Stub) כתבה במקור את השיר בפולנית
במחנה פלאשוב (Płaszów) בתקופת השואה.
השיר תורגם לעברית בידי אורי אורלב.
הוא מופיע במחברת השירים של אסתר שטוב
קראקוב - פלאשוב - אושוויץ - ברגן בלזן

השפות בגיליון:
אנגלית
לאדינו
עברית
ערבית
פולנית
רוסית

מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין
עיצוב גרפי: אלירן דיין

חפשו אותנו גם ב:

WWW facebook YouTube Instagram